

Ако да се позавиш. —

Бй зора се прави,
Часъ на нѣкны-тѣ цѣлѣвки —
Нѣжнестъ редомъ овсвы
Бдрѣгарени драги дръжки.

Ахъ, кждѣ си дръжке, ты,
На дѣша-та ми дѣшица,
Бар' сега ми се вѣсти; —
Бто свѣтла-та зорница.

На сѣнь сѣнѣвахъ азъ ноцесь
Че бѣхъ вѣднѣ граднѣ,
И тамо междѣ рѣжы-тѣ
Обдижѣхъ да си починѣ.

И ето тамъ ми се вѣсти
Ты сладка, дръжке мила,
Набрала вѣше цѣкте ты
И на вѣнецъ го свѣла.

Кога до мене наближи

ay J